

Αγγελίδης Γκέντζος συνομιλεί μαζί της αφήνοντας την πόρτα ανοιχτή και τα σκυλιά λυμένα..

Δημοσιεύτηκε 12 October 2016 Από Τάσος Αγγελίδης Γκέντζος

Γιώτα Φώτου:
«Οι αναγνώστες ολοκληρώνουν
το κάθε βιβλίο».

www.kulturosupa.gr

Ο Τάσος Αγγελίδης Γκέντζος
συνομιλεί μαζί της αφήνοντας την πόρτα
ανοιχτή και τα σκυλιά λυμένα..

Η συγγραφέας Γιώτα Φώτου στο Kulturosupa.gr. Ο Τάσος Αγγελίδης Γκέντζος συνομιλεί μαζί της αφήνοντας την πόρτα ανοιχτή και τα σκυλιά λυμένα..

Γιώτα Φώτου: «Οι αναγνώστες ολοκληρώνουν το κάθε βιβλίο».

1. Ένας από τους βασικούς στόχους μιας συνέντευξης είναι να φιλοξενήσει μέσα στις γραμμές της τις αλήθειες κι ένας δεύτερος να διαβαστεί από όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Φυσικά μέσω αυτής “διαφημίζεται” και αυτός που την παραχωρεί στο μέσο. Έχετε την ευκαιρία να διαφημίσετε ανοιχτά και ξεκάθαρα αυτό που θα θέλατε και να πείσετε τους αναγνώστες μας για την αλήθεια σας.

Αν έλεγα ότι δε με αφορά η διαφήμιση τόσο του ονόματός μου όσο και του έργου μου θα έλεγα ψέματα. Η έννοια «συγγραφέας» εμπεριέχει δόση ματαιοδοξίας διαφορετικά αυτός που γράφει θα κρατούσε τα γραπτά του στα συρτάρια του. Τις συνεντεύξεις τις βλέπω σαν ευκαιρία γνωριμίας –οι αλήθειες δεν ξέρω αν μπορούν να βγουν ακόμα κι αν υπάρχει η διάθεση. Αυτό που προσδοκώ μέσα από αυτές είναι να μάθουν κάποιοι την ύπαρξή μου, να ενημερωθούν για τους τίτλους που έχω δώσει, ίσως και την αφορμή κάτω από την οποία προέκυψε το κάθε μου βιβλίο. Ούτε θέλω, ούτε μπορώ να πείσω τους αναγνώστες για τίποτα περισσότερο. Τη δουλειά μου την αξιολογούν οι αναγνώστες κι αυτοί είναι που κάνουν στη συνέχεια την πραγματική διαφήμιση.

2. Θα σας προκαλούσα να σκεφτείτε την μέχρι τώρα ζωή σας και να επιλέξετε στην συνέχεια να μας παρουσιάσετε τα ελαττώματα ή τα προτερήματά σας. Ξέρω πως όλοι οι άνθρωποι έχουν και ελαττώματα και προτερήματα. Στην παρούσα στιγμή θα με ενδιέφερε να επιλέξετε μόνο την αυτοσύσταση των προτερημάτων σας ή μόνο την αυτοσύσταση των ελαττωμάτων σας.

Θεωρώ πλεονεκτήματα την επιμονή, την υπομονή, την εργασιομανία που με χαρακτήριζαν σε όλους τους τομείς της ζωής μου όπως επίσης και την αποδοχή των προκλήσεων. Επίσης καταφέρνω να συνδυάζω τους ρόλους που μου έτυχαν και να μεταπηδώ εύκολα από τον έναν στον άλλον.

3. Δώστε μόνος σας έναν τίτλο από την ψυχή και το μυαλό σας για αυτή την συνέντευξη. Θα ήθελα αυτός ο τίτλος αρχικά να προβληματίσει τον αναγνώστη μας και στην συνέχεια να του δημιουργήσει την επιθυμία να διαβάσει τις απόψεις σας. Εφόσον καταφέρει να την διαβάσει μέχρι το τέλος... να του αφήσει και κάποιον προβληματισμό.

«Οι αναγνώστες ολοκληρώνουν το κάθε βιβλίο».

4. Αν δεν απαντήσετε σε κάποια από τις ερωτήσεις, κάτω από την ερώτησή μου θα βάλω μία παύλα. Θεωρώντας αυτόνοδο πως όλες οι ερωτήσεις μου θα κινούνται στα πλαίσια της κοσμιότητας και θα έχουν να κάνουν με το μυαλό, την ψυχή και την ιδεολογία σας θεωρώ την αποφυγή μιας απάντησης ως αδυναμία έκφρασης και επικοινωνίας. Ποια είναι η δική σας άποψη περί του θέματος αυτού, αλλά και γενικότερα για την "ελευθερία" αυτού που παραχωρεί την συνέντευξη;

Δε μου έχει τύχει να μην απαντήσω σε κάποια ερώτηση. Ακόμα και την διακρισία την αντιμετωπίζω. Εκείνο που με εκνευρίζει και με φέρνει σε δύσκολη θέση είναι οι κοινοτυπίες που με αναγκάζουν, αν θέλω να είμαι συνεπής με τον εαυτό μου, να επαναλαμβάνω τα ίδια και τα ίδια. Ωστόσο έχω συμβιβαστεί πιστεύοντας στην καλή πρόθεση του ατόμου που παίρνει τη συνέντευξη.

5. Όταν ρωτάς έναν συγγραφέα να σου αναφέρει κάποιο βιβλίο που του άρεσε μετρημένες είναι οι φορές που δεν απαντά αναμενόμενα. Αναφέρει κάποιο ξένο βιβλίο, αποφεύγει επιμελώς τους έλληνες συγγραφείς και τα βιβλία τους για να μην κακοκαρδίσει κανέναν και σχεδόν πάντα δεν σου λέει γιατί του άρεσε το συγκεκριμένο βιβλίο. Υπάρχει και η άποψη πως οι συγγραφείς μας δε διαβάζουν... Είμαι περίεργος τι θα σκεφτώ όταν θα διαβάζω την δική σας απάντηση.

Σέβομαι και θαυμάζω πολλούς ξένους και ντόπιους συγγραφείς οι περισσότεροι από αυτούς είναι αναγνωρισμένοι από την κοινότητα των συνειδητών αναγνωστών. Έχει νόημα να προτείνω κάποιον από τους κλασικούς; Λυπάμαι που θα σας απογοητεύσω αλλά αν ήθελα να προτείνω ένα βιβλίο που με εντυπωσίασε τελευταία είναι το «Έθιμα ταφής» της Hannah Kent. Είναι το βιβλίο που θα ήθελα να το έχω γράψει εγώ. Η πρωτοτυπία, το νεαρό της ηλικίας της συγγραφέως, ο τρόπος με τον οποίο αναδεικνύει το θέμα με ενθουσίασαν.

Υπάρχουν βέβαια βιβλία Ελλήνων συγγραφέων που μου άρεσαν πολύ και δεκαπλάσια ίδιας αξίας ξένων. Δε φοβάμαι μήπως κακοκαρδίσω κάποιον αφού δεν είμαι στις κλίκες και δεν έχω προσωπικές σχέσεις με πολλούς. Είμαι ένα άτομο που μένει στην επαρχία και κάνω αυτό που θέλω όπως εγώ το θέλω, ανενόχλητη. Σ' ολόκληρη τη ζωή μου διάβαζα και διαβάζω πολύ. Το διάβασμα για μένα είναι τρόπος ζωής που τον οφείλω στους γονείς μου. Εκείνοι από μικρή ηλικία με ώθησαν σ' αυτόν και τους ευχαριστώ. Πραγματικά πιστεύω ότι χρωστάω πολλά στη λογοτεχνία. Με βοήθησε να προχωρήσω δίνοντάς μου επιπλέον εμπειρίες έξω από την πραγματική μου ζωή. Αν διαβάζουν οι άλλοι συγγραφείς δεν ξέρω, αναρωτιέμαι όμως αν μπορεί κάποιος άνθρωπος που έβαλε στη ζωή του τη λογοτεχνία να μένει μακριά από αυτή.

6. Η τέχνη ξεκινάει από το εξώφυλλο ενός βιβλίου ή από το εσωτερικό του; Το εσωτερικό του βιβλίου στην δική σας περίπτωση συμβαδίζει με το εξωτερικό ή βαδίζουν σε εντελώς αντίθετους δρόμους; Ανάμεσα στις

απαντήσεις που θα μου δώσετε για αυτή την συνέντευξη θα βάλω και μερικά από τα εξώφυλλα των βιβλίων σας. Ποια έχετε να μου προτείνετε;

Το εξώφυλλο σίγουρα είναι το πρώτο πράγμα που θα τραβήξει τη ματιά του αναγνώστη όταν εκείνος δεν είναι αποφασισμένος ποιο ακριβώς βιβλίο θέλει να αγοράσει. Αν μιλήσω σαν αναγνώστης θα πω ότι εγώ δε στέκομαι απλά στο εξώφυλλο για να επιλέξω ένα βιβλίο. Ξέρω ότι σχεδιάζεται για όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εμπορικότητα. Όσον αφορά τα εξώφυλλα των δικών μου βιβλίων πιστεύω ότι συμβαδίζουν με το περιεχόμενο όπως τουλάχιστον το αντιλαμβάνεται –το περιεχόμενο εννοώ– ο μέσος αναγνώστης. Ίσως δε συμβαδίζουν όλα με τη δική μου αισθητική ωστόσο δε σημαίνει ότι η δική μου αισθητική μπορεί να συμπίπτει με αυτή των υπολοίπων. Έχω συνειδητοποιήσει ότι από τη στιγμή που θα παραδώσω το κείμενο, εκείνο πλέον δε μου ανήκει, ανήκει στους αναγνώστες. Αυτοί έχουν τον πρώτο λόγο.

Τα βιβλία που θα σας πρότεινα είναι Τα βιολιά της χαράδρας, Το δώροφο της Τσιμισκή, Το δάκρυ του κρίνου (μυθιστορήματα) Κώδικας 99, Με 6 κλικ(για μεγάλα παιδιά)

7. Η φιλοσοφία κάνει λόγο για την αυτοαναφορικότητα στην τέχνη. Στοιχεία από την προσωπική ζωή, την ιδεολογία, την προσωπική φιλοσοφία του συγγραφέα που περνούν με μια άλλη μορφή μέσω της τέχνης του στο ευρύ κοινό. Μπορείτε να μου υποδείξετε κάποια στοιχεία αυτοαναφορικότητας στο έργο σας.

Πιστεύω ότι ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο ένας άνθρωπος γράφει είναι η προσωπική ανάγκη βαθιάς ενδοσκόπησης και κατανόησης θεμάτων που τον απασχολούν και τον προβληματίζουν. Στάσεις και συμπεριφορές που έχω ενστερνιστεί, ακόμα και στοιχεία του χαρακτήρα μου διατρέχουν τις σελίδες των κειμένων μου έστω κι αν οι ήρωες κινούνται σε πορεία εκ διαμέτρου αντίθετη από τη δική μου. Η αλήθεια είναι ότι ακόμα κι αυτοί είναι τοποθετημένοι μέσα στη δική μου πραγματικότητα. Πολύ συχνά επιλέγω αυτόν τον δρόμο έτσι ώστε μέσα από τους ήρωες να ζήσω με ένα διαφορετικό τρόπο, να εξετάσω μια άλλη γωνία οπτικής θεώρησης των πραγμάτων. Επιπλέον χρησιμοποιώ συχνά την πρωτοπρόσωπη γραφή που ασυναίσθητα βγάζει στοιχεία αυτοαναφορικότητας. Από πού αλλού θα αντλήσει ένας συγγραφέας υλικό αν όχι από την υποκειμενικότητά του και τις εμπειρίες του;

8. Οι ερωτήσεις οφείλουν να ψάχνουν το γιατί και το πώς. Δε θεωρώ έξυπνες τις απαντήσεις που ξεφεύγουν με νηπιακά τεχνάσματα από την ουσία και δεν απαντούν στο ερώτημα. Έχοντας στον νου μου την ειδοποιό διαφορά... θα ήθελα λοιπόν να μου πείτε γιατί να επιλέξω να διαβάσω και τα δικά σας βιβλία ανάμεσα στα τόσα άλλα βιβλία που κυκλοφορούν σε βιβλιοπωλεία και διαδίκτυο.

Με μεγάλη ευκολία θα επαναλάμβανα ότι η δική μου δουλειά τελειώνει όταν στέλνω το κείμενο στον εκδότη και θεωρώ ότι τότε τα βιβλία δεν είναι ολοκληρωμένα. Οι αναγνώστες θα τα ολοκληρώσουν, αυτοί θα τους δώσουν ψυχή αποκωδικοποιώντας σύμφωνα με τις δικές τους ανάγκες και τα δικά τους βιώματα. Ίσως διαφορετικά ο καθένας, αλλά αυτό δεν έχει σημασία. Έτσι είναι η λογοτεχνία. Δεν είναι λοιπόν δικό μου θέμα να εκθειάσω τα βιβλία μου, δεν μπορώ να πείσω τους αναγνώστες να τα επιλέξουν, αφού ο καθένας από αυτούς διαβάζει για τους δικούς του ξεχωριστούς λόγους. Ωστόσο φοβάμαι ότι την απάντηση αυτή ενδέχεται να την εντάξετε «στα τερτίπια» που αναφέρετε.

Προσπαθώντας λοιπόν να βρω μια ειλικρινή απάντηση για την ερώτησή σας, σας λέω πως αν υποθετικά ήθελα να σας παρακινήσω να επιλέξετε ένα από τα βιβλία μου το μόνο που θα μπορούσα να επικαλεστώ είναι ότι κάθε φορά που γράφω το κάνω με μεγάλη συνέπεια και ευθύνη, ανεξαρτήτου αποτελέσματος.

9. Κανένας άνθρωπος της τέχνης δεν πιστεύει πως έχει καβαλήσει το καλάμι. Το καλάμι το καβαλάς είτε επειδή πιστεύεις πως γράφεις καλά, είτε επειδή πουλάς πολύ, είτε επειδή ακούς καλά λόγια από τους άλλους. Θα μπορούσα να προσθέσω κι άλλα πολλά. Αν διαθέτετε αυτογνωσία, μέτρο και σεμνότητα τότε μιλήστε μου για αυτά. Αν πάλι τυχαίνει να διαθέτετε και τα αντίθετά τους... με το ίδιο ενδιαφέρον θα ακούσω την απάντησή σας.

Είδα άτομα που ούτε γράφουν καλά, ούτε πουλούν ενώ τα καλά λόγια έρχονται μόνο από τον πολύ κλειστό κύκλο των γνωριμιών τους κι ωστόσο το έχουν καβαλήσει το καλάμι. Συμπεριφέρονται σα να είναι ο Στάινμπεκ. Δεν καταλαβαίνουν; Δεν αναγνωρίζουν την πραγματικότητα; Σίγουρα έχει να κάνει κυρίως με το βαθμό αυτοαντίληψης που διαθέτουν, τις προσδοκίες που έχουν από τον εαυτό τους. Έχω δει κι άλλους που παρουσιάζουν σημαντικό έργο και κατέκτησαν την αναγνώριση οι οποίοι θεωρούν ότι ανήκουν σε μια ειδική κάστα και θεωρούν τους άλλους αφ' υψηλού. Αναρωτιέμαι αν οι τελευταίοι έχουν εξαντλήσει στο έπακρο τις δυνατότητές τους, αν πιστεύουν ότι έχουν φτάσει τους στόχους τους. Να σημειώσω ότι σε κάθε περίπτωση οι στόχοι επαναπροσδιορίζονται κι έτσι απομακρύνονται όσο κι αν προχωράει κάποιος. Ένας δημιουργός λοιπόν που αγωνίζεται κάθε φορά για το καλύτερο δεν μπορεί να επιτρέψει στον εαυτό του να καβαλήσει το καλάμι, αδυνατεί να το κάνει γιατί η δημιουργία προϋποθέτει δημιουργικό άγχος το οποίο δρα αντίθετα προς την κατεύθυνση αυτή.

10. Ο συγγραφέας είναι ένας πνευματικός άνθρωπος της εποχής του. Ποιος λοιπόν θα έπρεπε να είναι ο ρόλος ενός συγγραφέα στα σημερινά δισεκτα χρόνια που ταλανίζουν την πατρίδα μας; Εσείς τι ακριβώς κάνετε για να δικαιολογήσετε στον εαυτό σας και στους γύρω τον "τίτλο" σας; Ελάχιστοι είναι οι πνευματικοί άνθρωποι στη σημερινή εποχή, αυτοί που μπορούν να καθοδηγήσουν και σας βεβαιώνω ότι δεν είμαι ένας από αυτούς. Δέχομαι μόνο το τίτλο του συγγραφέα και γράφω επειδή θέλω να μεταφέρω τους προβληματισμούς μου στο αναγνωστικό κοινό. Αφορμές θέλω να του δώσω για

περαιτέρω εξέταση. Δεν κάνω τίποτα άλλο παρά να πετάω το μπαλάκι στα χέρια των αναγνωστών. Από εκεί και πέρα τους αφήνω να κάνουν μόνοι τους παιχνίδι.

11. Κατά την εκτίμησή μου λογοτεχνία δίχως “έρωτα” και “θάνατο” δεν μπορεί να υπάρξει. Ανεξάρτητα με το αν ενστερνίζεστε ή βρίσκεστε απέναντι στην παραπάνω άποψη θα ήθελα να μάθω πως διαχειρίζεστε εσείς στην γραφή αλλά και στην ζωή σας τις έννοιες του έρωτα και του θανάτου;

Συμφωνώ. Οι δυο λέξεις συνοψίζουν την ανθρώπινη αγωνία και είναι απόλυτα συνδεδεμένες. Ο άνθρωπος γεννιέται με τη βεβαιότητα του θανάτου και κάνει ότι μπορεί να τον φέρει πιο μακριά. Ο έρωτας είναι το μέσο που μεταχειρίζεται προς την κατεύθυνση αυτή γιαυτό και αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα. Στο συμπόσιο του Πλάτωνα αναφέρεται ότι ο έρωτας εκφράζει την ανάγκη και την επιθυμία μας να κατακτήσουμε την αιωνιότητα. Στο σύνολο των μυθιστορημάτων μου όσο και στην προσωπική μου ζωή στάθηκα και στέκομαι τόσο απέναντι στον έρωτα όσο και στο φόβο του θανάτου με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αξιοπρέπεια.

12. Μέσα από αυτή την συνέντευξη θα ήθελα να δώσω στους αναγνώστες μας την ευκαιρία να γνωρίσουν καλύτερα την συγγραφική σας τέχνη. Δώστε μας ένα δείγμα πέντε έως δέκα σειρών από κάποιο έργο σας.

«Γίνονται κατολισθήσεις!» είπε αργά σε να μιλούσε σε μαθήτριά. «Κοίτα! Πέτρες έπεσαν κι έφτασαν κάτω. Έφραξαν το δρόμο. Δεν μπορεί να περάσει ο άνθρωπος. Τον εμποδίζουν! Τι θα κάνει; Θα τις αφήσει εκεί να τον εμποδίζουν; Όχι! Θα πάρει τις πέτρες και θα τις ξαναγουρίσει στη θέση τους; Λάθος! Με την πρώτη βροχούλα θα ξαναπέσουν. Τι θα κάνει; Θα τις χρησιμοποιήσει για να κτίσει κάτι άλλο, έναν τοίχο, ένα στήριγμα... Θα τις χρησιμοποιήσει ο ίδιος ή κάποιος άλλος. Κατάλαβες; Γκρεμίζεται κάτι; Αν είναι να το ξαναχτίσεις καν’ το σε στέρεο έδαφος ή χρησιμοποίησε τα κομμάτια για να κτίσεις κάτι διαφορετικό, ή δωσ’ τα σε άλλους να τα χρησιμοποιήσουν για τις δικές τους ανάγκες. Μην τα αφήνεις όμως μπροστά σου! Εμποδίζουν!»

Απόσπασμα από Τα Βιολιά της χαράδρας, σε. 236

13. Τι σας έκανε να διαλέξετε το παραπάνω;

Το θεωρώ επίκαιρο και πιστεύω πως αφορά όσους παρατηρούν αμήχανοι τον κόσμο τους να καταρρέει.

14. Θα ήθελα να μας μιλήσετε για τα όνειρα και τα οράματά σας που δεν είδαν ακόμα το φως του ήλιου, δηλαδή για εκείνα τα κομμάτια της ψυχής σας που έμειναν μέχρι σήμερα κλεισμένα στα συρτάρια της εσωτερικότητας παρόλο που θα ήθελαν πολύ να περπατήσουν την ύπαρξή τους στον παρόντα χρόνο.

Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό άνθρωπο. Τα πιο σημαντικά μου όνειρα έχουν ήδη πραγματοποιηθεί έστω και αν χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια και κόπος και δεν αναφέρομαι μόνο στο συγγραφικό μου έργο. Ναι, πιστεύω ότι κατέκτησα περισσότερα από όσα είχα σχεδιάσει. Τώρα προχωρώ βήμα βήμα ανεβάζοντας τον πήχη κάθε φορά και λίγο παραπάνω. Κάποιες φορές πέφτω αλλά αυτό δε με πτοεί.

15. Στην ερώτησή μου για το τι είναι τέχνη οι περισσότεροι μου λένε πως είναι ένα μεγάλο θέμα και πως θέλει χρόνο μια τέτοια συζήτηση. Έχετε

όλο τον χρόνο να σκεφτείτε και να μου δώσετε τον δικό σας "ορισμό" για την τέχνη.

Για μένα τέχνη είναι ο δρόμος που ανυψώνει το άτομο χρησιμοποιώντας σα μέσο το συναίσθημα, υπενθυμίζοντας του παράλληλα την ανθρώπινη υπόστασή του.

16. Υπήρξατε "αιρετικός" στην τέχνη και στη ζωή ή για να μπορέσετε να προχωρήσετε συμβιβαστήκατε με το σύστημα αξιών, τις σκληρές απαιτήσεις και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής σας;

Ήμουν πάντα συνεπής σε όσα μου όριζε η συνείδησή μου. Κανείς και τίποτα δεν μπήκε ανάμεσα σε μένα και τη συγγραφή.

17. Σήμερα δεν υπάρχουν μόνο πολλοί εκδοτικοί οίκοι και συγγραφείς, αλλά και πολλοί κριτικοί. Δεν είναι λίγοι εκείνοι οι συγγραφείς που γράφουν σε περιοδικά – ηλεκτρονικά και μη – κριτικές για το έργο των ομοτέχνων τους. Κατά πόσο ο μέσος αναγνώστης είναι σε θέση να διαχωρίσει την βιβλιοκριτική του ανθρώπου που κουβαλά σπουδές, γνώση και εμπειρία στις πλάτες του από εκείνη την γνώμη που προβάλλει την θετική ή αρνητική ενός έργου με μοναδικό ίσως σκοπό να εξυψηρήσει τα προσωπικά του συμφέροντα και να διατηρήσει τις δημόσιες σχέσεις του στο βάθρο του προσκηνίου;

Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι ο μέσος αναγνώστης δεν προσπαθεί να τις διαχωρίσει μαθημένος στον τρόπο πρόσληψης πληροφοριών που του επέβαλλε η τηλεόραση και τα σύγχρονα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ωστόσο αν σκύψει με προσοχή επάνω στις απόψεις και κριτικές θα δει εύκολα ποιοι γράφουν στοιχειοθετώντας όσα αναφέρουν και χωρίς σκοπιμότητα.

18. Ευτυχισμένες και δυστυχισμένες ώρες του παρελθόντος έρχονται στην σκέψη σας σε μια στιγμή προσωπικού απολογισμού. Η ευτυχία και η δυστυχία κουμπώνουν την ύπαρξή τους με την επιτυχία και την αποτυχία; Πως διαχειρίζεστε στον παρόντα χρόνο την χαρά και την λύπη του χθες;

Στα βιώματά μου οφείλω αυτό που έγινα. Τόσο οι λύπες όσο και οι χαρές του παρελθόντος μου έδωσαν και μου δίνουν στηρίγματα για να προχωρήσω. Η επιτυχία δεν είναι απαραίτητα συνδεδεμένη με την ευτυχία, ούτε όμως και με τη δυστυχία. Όλα έχουν να κάνουν με τη δύναμη του χαρακτήρα και τον τρόπο αντιμετώπισης των εκάστοτε καταστάσεων.

Γιώτα Φώτου:
«Οι αναγνώστες ολοκληρώνουν το κάθε βιβλίο».

www.kulturosupa.gr

Ο Τάσος Αγγελίδης Γκέντζος συνομιλεί μαζί της αφήνοντας την πόρτα ανοιχτή και τα σκυλιά λυμένα..

Book covers shown: **ΤΙΜΗΜΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ**, **ΚΩΔΙΚΑΣ 99**, **ΟΤΑΝ ΧΑΣΑΜΕ ΤΗΝ ΝΤΟΥΛ**, **ΔΙΩΡΟΦΟ ΤΗΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗ**

KODAT 3822-1

19. Λένε πως η γραφή είναι μια εσωτερική ανάγκη του συγγραφέα. Τα τμήματα δημιουργικής γραφής βοηθούν αυτή την ανάγκη να βγει προς τα έξω με τρόπο που να διαμορφώσει σταδιακά την μοναδικότητά της ή της δίνουν μια μορφή – φόρμα πάνω στην οποία το υποκείμενο θα στηρίξει την ασαφή ύπαρξή της καινούργιας γνώσης και θα προχωρήσει;

Δεν πιστεύω στα τμήματα δημιουργικής γραφής αν και δεν απορρίπτω την ύπαρξή τους. Εξυπηρετεί κάποιους σκοπούς όπως για παράδειγμα τη δημιουργική απασχόληση. Η συγγραφή δε διδάσκεται. Ένας άνθρωπος θα γίνει συγγραφέας στηριζόμενος σε όσα μιλούν μέσα του και είναι πολλά αυτά που πρέπει να διαθέτει πέρα από το ταλέντο και την τεχνική.

20. Το “είναι” και το “φαίνεσθαι” ενός πετυχημένου συγγραφέα μπορεί να μπει στα καλούπια του κονφορμισμού και να δημιουργήσει; Στην λέξη πετυχημένος θα ήθελα να δώσω την έννοια του πετυχημένου δημιουργού που είναι αποδεκτός από το συνάφι και τους αναγνώστες του.

Ο συγγραφέας για να γίνει αποδεκτός από το συνάφι και τους αναγνώστες πρέπει πρώτα ο ίδιος να αποδεχθεί τον εαυτό του. Μόνο έτσι θα δημιουργήσει. Εφόσον η δημιουργία πηγάζει από μέσα του, οποιαδήποτε καλούπια θα τον αποπροσανατολίσουν και θα φέρουν το αντίθετο αποτέλεσμα.

21. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω και να κλείσουμε την κουβέντα μας με κάτι δικό σας. Κάτι που θα βγαίνει από τη ψυχή σας και θα θέλατε να το μοιραστείτε με τους νέους ανθρώπους αυτής της χώρας... αλλά κι με εμάς τους λιγότερο νέους.

«Πέρασ, σίγουρα υπάρχουν όρια στην αντοχή του ανθρώπου, αλλά τελικά ακόμα και σε καμένη γη μπορεί να αναπτυχθεί ζωή. Εκεί που πιστεύει κάποιος ότι όλα τελείωσαν, έρχεται μια μικρή σπίθα ελπίδας και με την κατάλληλη φροντίδα θειεύει.. Έτσι είναι φτιαγμένοι οι άνθρωποι προφανώς. Να μπορούν να αναγεννηθούν μέσα από τις στάχτες» Απόσπασμα από «Το διώροφο της Τσιμισκή».

Σας ευχαριστώ θερμά.

-Πληροφορίες για την Γ. Φ. [εδώ](#) - Facebook προφίλ [εδώ](#)